

Notre-Dame v plamenech: Jacques Annaud vytvořil dílo - poselství. Boj o křesťanské relikvie, nebo o srdce a duši Západu? Patří Kristova trnová koruna republiky? Konec nebo nový začátek? Kdo přenesení víru přes hořící propast?

protiproud.info/duhovni-svet/6679-notredame-v-plamenech-jacques-annaud-vytvoril-dilo-poselstvi-boj-o-krestanske-relikvie-nebo-o-srdce-a-dusi-zapadu-patri-kristova-trnova-koruna-republike-konec-nebo-novy-zacatek-kdo-prenese-viru-pres-horici-propast.htm

 Notre-Dame v plamenech: Jacques Annaud vytvořil dílo - poselství. Boj o křesťanské relikvie, nebo o srdce a duši Západu? Patří Kristova trnová koruna republiky? Konec nebo nový začátek? Kdo přenesení víru přes hořící propast?

28. 8. 2022

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

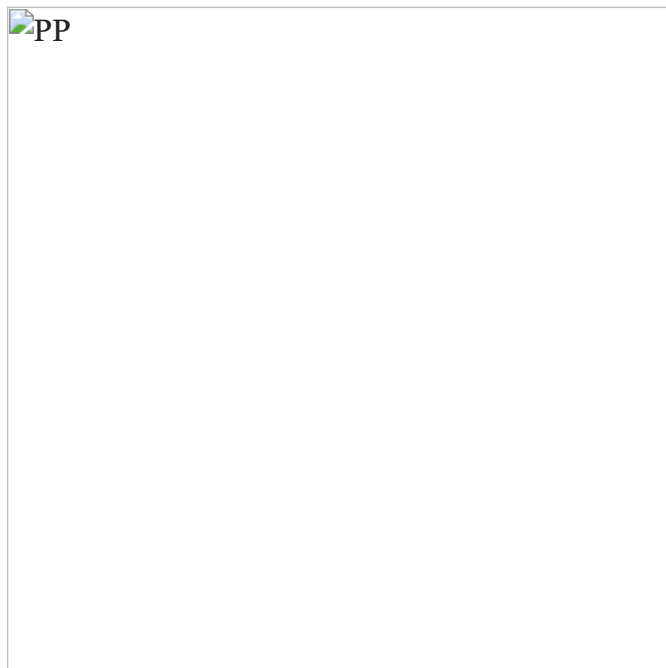
[Dawid Sieńkowski](#) přináší zprávu, že i v dnešní sekularizované Francii je možné natočit film se silným poselstvím a ptá se, jaký svět nás bude obklopotvat (bude-li vůbec jaký), až (pokud) se brány nejslavnější katedrály za dva roky otevřou

Film „Notre-Dame v plamenech“ je pozoruhodné dílo. Je skoro těžké uvěřit, že vznikl v dnešní sekulární Francii. Na první pohled je natočen na způsob klasických katastrofických filmů - s tím rozdílem, že místo hořícího mrakodrapu v Los Angeles, potápějících se Poseidonů, Britanniců či Titaniců, či výbuchů sopek, sledujeme příběh požáru nejslavnější katedrály Západu.

Režisér Jacques Annaud

Režisér Jacques Annaud vědomě převzal vzorce katastrofických filmů, ale naplnil je úplně jiným obsahem a poselstvím. „Notre-Dame v plamenech“ je v první řadě tradičně katolický film, jehož "zpráva o světě" je mimořádně nemódní. Nepochybně se v recenzích brzy začne objevovat známá nálepka „reakcionářský“.

Co je v sázce v hrdinském boji pařížských hasičů? Po vypuknutí požáru byla katedrála rychle a úspěšně evakuována. „Posíláme lidi do plamenů, aby zachraňovali jiné lidi,“ říká velitel hasičů, „ne aby zachraňovali kameny. Notre-Dame, ať je stavba jakkoli velkolepá a důležitá, lze obnovit; ztracené lidské životy vrátit nelze.“ Až heslem číslo dvě je „zachránit umělecká díla“ - v klenbách a vitrínách katedrály se těch nejvzácnějších nachází více než 1300.

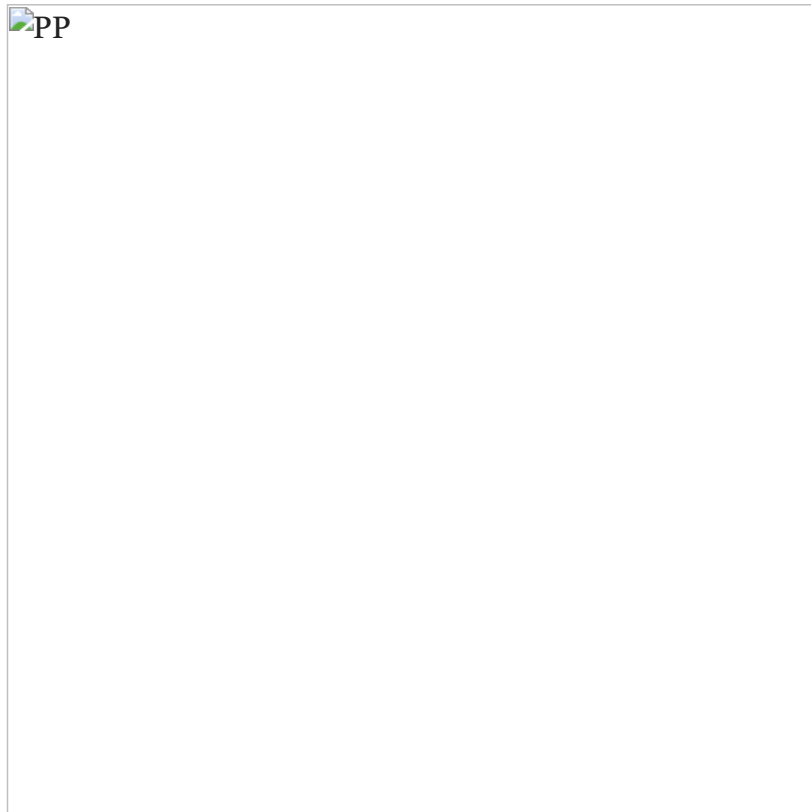
Plakát na polskou premiéru filmu "Notre-Dame v plamenech"

Boj o duši

Implicitní příkaz zní: Zachraňujte, dokud můžete, dokud to plameny dovolí, dokud se ohnivá bouře nerozšíří ze střechy na zbytek budovy, dokud se nezhroutí stěny (moc k tomu nechybělo). Všechny tyto požadavky jsou logické a správné.

Jenže katedrála ukrývá něco víc: nejsvětější relikvie křesťanství - včetně Kristovy trnové koruny. Boj o záchranu relikvií se tak stává hlavním tématem, trnová koruna hlavní postavou, snaha o její záchranu vrcholem filmu (dokonce dvěma vrcholy). Takže už ne katedrála jako "kulturní památka", ale jako symbol. Hoří srdce Francie. Duše Francie. Duše západního křesťanství.

Jeden z recenzentů v britském Guardianu se vyjádřil, že protagonisty filmu ani nenapadlo, že riskují své životy pro záchranu něčeho, co je prý "s největší pravděpodobností" středověký podvrh. Slova, která jsou pro ateistu z levicového tisku dnes už skoro povinná, jimž se ale každý katolík může jen trpce a chápavě usmát.

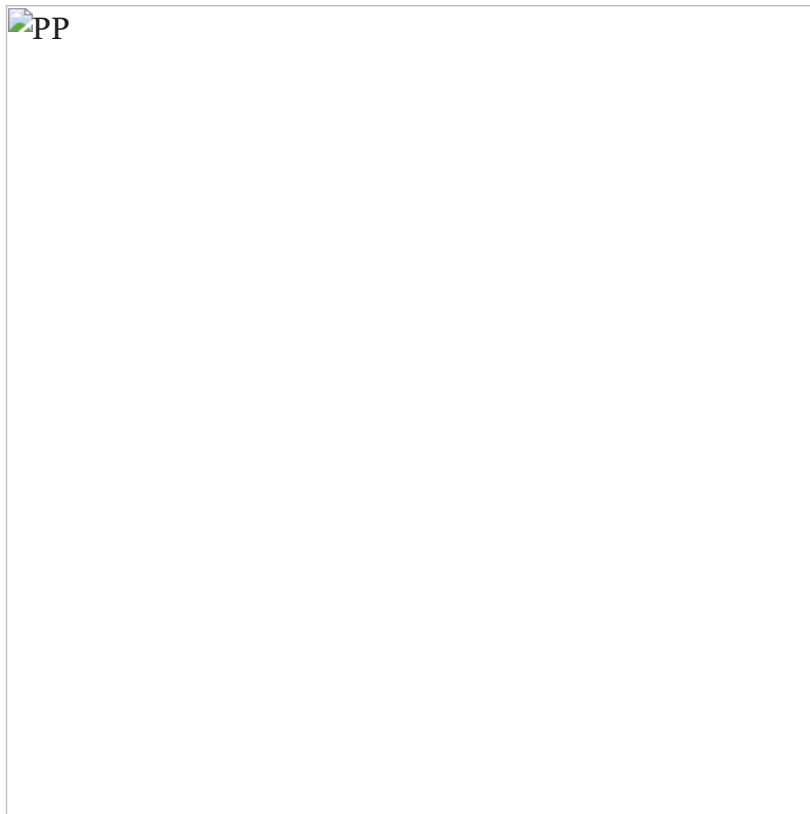

Čtěte ZDE: Hořící kostely v očích muslimů: Radost a oslavy. Sonda do tureckých médií. Zasít fazole a popelem pohnojit? My nesmíme proti islámu ani pípnout. Trest za uznání arménské genocidy? Naše mlčení je srdcervoucí

Kolektivní hrdina

Srdce víry, duše Francie – je duše rozpolcená. V Annaudově filmu je vrcholná scéna, kdy se jedna z pracovníků muzea snaží hasičovi vysvětlit, co má vlastně zachránit. Vysvětluje mu: „Kaple, apsida, relikviář. Dívá se na ni, jako by mluvila čínsky. Je zřejmé, že se právě setkala s typickým představitelem sekulární Francie. Žena tedy zkouší jiný přístup: „Taková skleněná vitrína.“ Hasič konečně pochopí, ale hned se ptá: „A jak vypadá ta trnová koruna?“

Naštěstí jsou na scéně i chápavější, takže dramatická záchranná mise se nakonec povede. Především díky jednomu statečnému. Možná si pamatujete na titulky v novinách a televizi z té doby: „Hasičský kaplan-hrdina“ a podobné. Šlo o otce Jeana Marca-Fourniera, který dříve působil jako vojenský kaplan v Afghánistánu. Jména jednotlivých postav se však dozvídáme jen okrajově, o žádném nelze říci, že by byl hlavním hrdinou. „Notre-Dame v plamenech“ má kolektivního hrdinu – hlavní postavou je katedrála.

Čtěte ZDE: Hořící katedrála: Čemu věří ty udivené tváře? Nové božstvo Evropy. Lépe chrám zdevastovat než znesvětit. Není místa pro živé ani pro mrtvé. Notre Dame není zas taková škoda. Prorocká slova Marcela Prousta

Boj nadpřirozených sil

Mlčící kolos, který se na nás dívá očima sochy Panny Marie, očima světců, archandělů a papežů z dřevěných soch a obrazů v katedrále - a nakonec očima kamenných chrličů, které začnou plivat roztavené olovo... Toto není obyčejná bitva. Jsme zjevně na konci časů: při pohledu zevnitř katedrály to vypadá, jako by to byla sama nebesa, která se otevřela a seslala oheň. A když průvan zabouchne dřevěné dveře vedoucí do jedné z věží a uvězní hasiče, je to jako by se ďábel ohnal ocasem. Poselství, že fakticky sledujeme boj nadpřirozených sil, je v tomto filmu velmi silné.

Živá víra, silná víra, víra odduchovnělé moderní době navzdory. V Annaudově filmu se lidé modlí, zpívají, riskují životy pro Kristovu trnovou korunu. Kněz zachraňuje hostie, kaplan relikvie, hasiči budovu - a republika? Jen svou pověst. Prezident Macron odkládá svůj projev o protestech žlutých vest a objevuje se před katedrálou, aby televizní kamery mohly ukázat, že také on je "znepokojen". Jenže je to jen špatně zinscenovaná propagandistická show: Hasiči speciálně pro jeho příchod zřídí falešné velitelské centrum, aby se prezident mohl vyfotit na pozadí obrazovek, ale zároveň nepřekážel jejich dramatické práci.

Zkázu Notre Dame přečkala i Kristova trnová koruna

Když statečný kněz relikvii zachrání, úředník mu ji vytrhne z rukou se slovy: „Ludvík IX. koupil trnovou korunu za státní peníze, takže patří republice.“ Až na to, že ta republika vypadá jako kartonový stát: starý nefunkční požární systém, který se nikdo neobtěžoval opravit, přeplněná Paříž, přes kterou se hasičská auta nedostanou (televizní reportér TF1 se na motorce se dostane na místo rychleji než auto s velitelem hasičů) a tak dále.

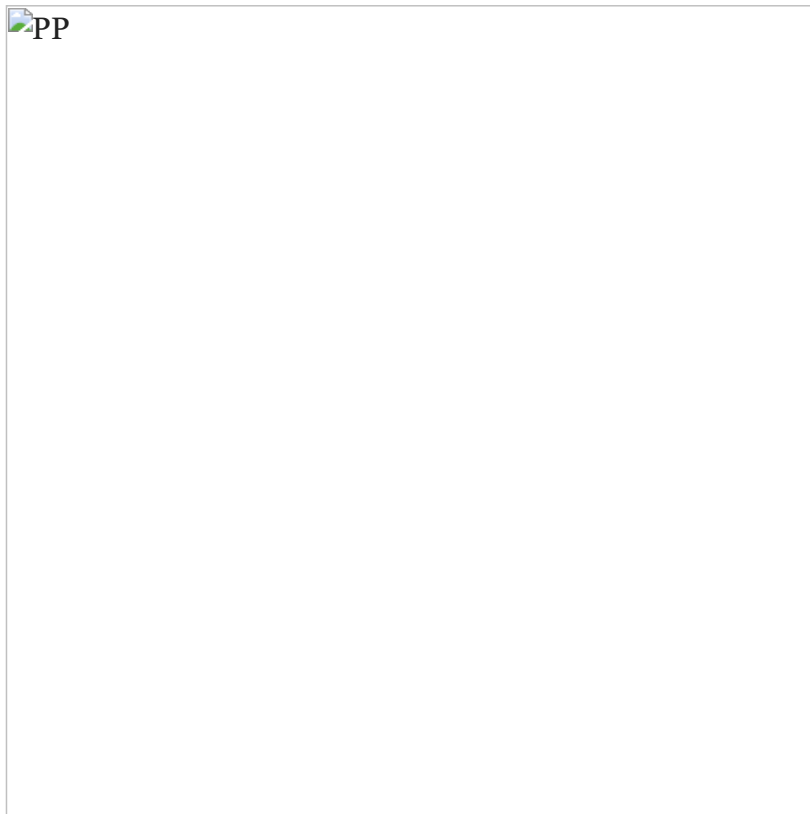
Na prahu d'ábelské éry?

Při sledování filmu „Notre-Dame v plamenech“ jsem si vzpomněl na název knihy Marka Magierowského: Unavený. Je o krizi západní Evropy. Je unavená, nevykonná, bezmocná - a přece stále ještě bezstarostná. Annaudův film je i v tomto směru silným varováním: Je podobenstvím o světě, který není připraven na těžké časy. Který je v úpadku. V němž se z kostelů stávají jen muzea nebo turistické atrakce (i když v Notre-Dame se stále slouží mše). Jako by se ptal: Je ještě v tomto dekadentním světě místo pro katedrálu? Nebyl její hrůzyplný zánik symbolem úsvitu temné postkřesťanské éry?

Notre-Dame shořel pár dní před Velikonocemi; když přišly další, svět byl ochromen covidismem, na nějž vlastně plynule navázala válka na Ukrajině.

V dubnu páter Patrick Chauvet pro Vatikánský rozhlas uvedl, že obnova katedrály se dostává do nejcitlivější fáze: rekonstrukce klenby nad lodí, krovů a obnovy věže. „Doufáme, že do konce roku 2024 bude katedrála opět otevřena pro věřící i ostatní návštěvníky.“ Jaký svět nás v té době bude obklopotvat - pokud ještě vůbec bude? Jaké další znamení hrůz máme očekávat?

Čtěte ZDE: Znamení všeho, co ztrácíme: Mene Tekel. Notre Dame zapálena? Nejen duše Francie umírá. Hysterie ubohých bělochů. Muslimové na pochodu. Hoří křesťanství i celá západní civilizace

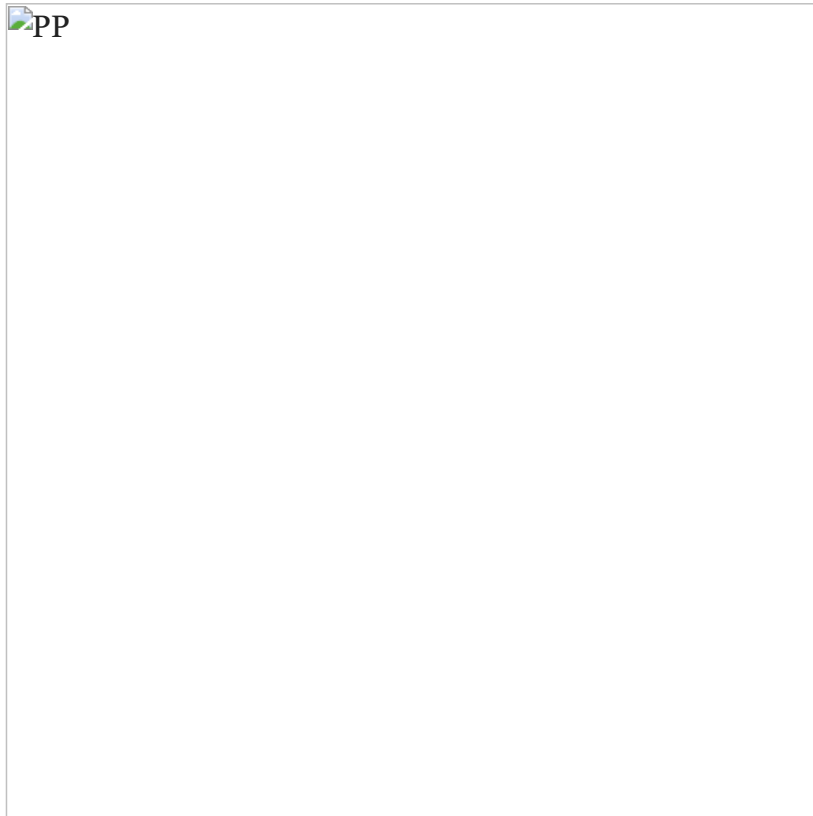
Konec nebo začátek?

Hledejme znamení: Je to, co se stalo v Paříži v dubnu 2019 konec nebo nový začátek? Dav modlí se před hořící katedrálou, američtí turisté zpívající „Amazing Grace“ na břehu Seiny při pohledu na vzdálený oheň: Jsou to představitelé umírajícího světa nebo naopak ti, kteří přenesou víru přes hořící propast, tak jako páter Jean Marc-Fournier, když zvedl Kristovu trnovou korunu z ohně?

Mezi protagonisty „Notre-Dame v plamenech“ je i malá holčička, která 15. dubna 2019 přišla se svou matkou do katedrály na ranní mši a chtěla zapálit svíčku (ačkoli nevíme, s jakým záměrem). Objeví se pak znovu až v závěru filmu. Poselství je jasné:

Pokud něco ještě může zachránit tento nemocný svět, pak je to čistá, hluboká, dětsky prostá víra.

Zdroj.

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku
